

це, и усѣтило змийски-тъ зъби на раскаивание-то да са впивать по-далбоко въ рани-тъ му.

Пламнало-то му въображение му показвало нощни скитници, кои-то дебали по покриви-тъ, вътрена-та мелица двигали си заплашително рѣцѣ-тъ, и единъ мъртвецъ, оставенъ въ праздна-та гробница, зель малко по-малко негови-тъ чърти.

В'срѣдъ тая борба, чула се ненадѣйно отъ кула-та музика-та за нова година, като далечно черковно пѣние. Той дошълъ въ умиление — погледалъ оголо хоризонта и далечъ надъ земя-та, и помислилъ приятели-тъ на младостъ-та си, кои-то сега, по-честити и по-добри отъ него, били учители на свѣта, бащи на честити дѣца и благословени мъжие, и рекълъ: О! и азъ можяхъ като васъ тая първа нощъ безъ сълзи да прѣкарамъ, ако желаяхъ. — Ахъ, и азъ можяхъ да бъда честитъ, мили родители, ако бѣхъ испълнилъ молитви-тъ и наставления-ба, кои-то ми давахте на нова година!

Въ това трескаво напомване на млади-тъ си години нему му са сторило като че са неправилъ мъртвецъ-тъ съ негови-тъ чърти въ гробница-та, като че са прѣобърналъ, спорѣдъ суевѣрие-то, че срѣщу Нова Година имало призраци да са явяватъ, на единъ младъ и веленъ юнакъ, кой-то въ положение-то на хубавий Капитолеский момъкъ вади си единъ трънъ и неговий по-прѣдишенъ цвѣтналъ образъ горчиво му са мѣрналъ прѣдъ очи-тъ.

Той не можялъ вече да гледа — скрилъ си очи-тъ — хиляди топли сълзи протекли въ сиѣга, като че са бѣха турпили да исчерпять извора си — и той плачешкомъ извикалъ пакъ полегка, безутѣшно и безчувствено: „Дойди на дирѣ младостъ, дойди на дирѣ!“

И тя дошла на дирѣ; защото-то всичко това не било друго освѣнъ единъ страшенъ сънъ срѣщу нова-та година: — той билъ още младъ. Само негови-тъ погрѣш-